

Francesc Calduch: un home dels Alfacs

Que la Ràpita és un poble eminentment mariner està fora de tot dubte i que els pescadors rapitencs han escrit bona part de la seva història és una veritat com un temple. Però hi ha qui ha volgut deixar constància d'aquesta història perquè les noves generacions la coneguessin de primer mà: totes les vicissituds que han portat els mariners al llarg de la seva vida. Francesc Calduch Juan ho ha deixat per escrit, amb un llibre que parla d'una bella i poètica història que no tornarà mai més i que ha tingut amb el seu fill Daniel, amb la col·laboració dels seus germans Paco i Bernardo, la triade per a reflectir que el seu pare va ser protagonista d'uns Alfacs que hi dormen per sempre en un temps sepultat per altres homes que continuen escrivint aquesta història rapitenca. Francesc

Calduch dona fe de vida a uns homes i un temps desapareguts i amb ells els treballs i els dies en una època de privacions i llibertat.

La història d'aquest estudi arranca el 1930 quan el seu pare tenia una parella de barques que anaven a la pesca de l'arrossegament. A partir d'aquest any el llibre s'endinsa fins al maig del 1998 en què la Generalitat de Catalunya li atorga un reconeixement per la seva actuació durant anys a favor del sector pesquer català i en particular pel de la Ràpita. Tota una sèrie d'aportacions dedicades a la gent de la mar, entre les quals, unes actuacions desconegudes avui dia, com per exemple la construcció del moll pesquer, en què va tenir certes dificultats amb els viatges que va fer a Madrid per convèncer les autoritats marítimes, ja que

eren reticents en un primer moment per a la construcció. En aquella època el port dels Alfacs pertanyia al Grup de Ports de Castelló. Va tenir, també, un gran protagonisme en la construcció del bloc d'habitatges per mitjà de l'Institut Social de la Marina, ja que a principis dels anys 50 del segle passat l'economia de la marineria rapitenca no era molt bona i gràcies a les seves gestions es van construir els actuals carrers de Sant Pere i Sant Rafel, en ple barri del Xicaco, però tot no acaba aquí, ja que la Confraria de Pescadors donava un donatiu als vells pescadors per Nadal. Hi ha un fet que cal destacar: el Nadal de 1961 el comandant Alberto Cervera va traslladar-se a una d'aquelles cases i a l'observar la misèria en què vivia aquella gent els va entregar 1.000 pessetes de la seva but-

xaca. Però les intervencions de Francesc Calduch segueixen, i una de les seves majors satisfaccions de la seva vida va ser l'aferissada defensa que va fer davant el Consell General de l'Institut Social de la Marina el mes de novembre de 1963, en què es va tractar sobre el Règim Especial de la Seguretat Social que s'havia d'aplicar als pescadors i va guanyar la seva postura, rebent felicitacions de les confraries espanyoles, entre les quals les d'A Coruña i El Ferrol. Ver aquí la implicació personal de Francesc Calduch en moltes de les reunions que va tenir al llarg de la seva vida per defensar la dignitat de tota la marineria espanyola.

El llibre, amb abundant material fotogràfic, recull també un magnífic anecdotari. El pla experimental de pesca de l'agost de 1961, en què

Eduard Sánchez
cronista cultural

es van implantar mesures que donarien lloc a les actuals vedes, la pesca de la gamba a Mallorca o al descobriment casual de la pesca del llagostí al tresmall, produïda a finals del segle passat.

En definitiva, que el seu fill Daniel ha tingut la magnífica idea de recuperar les memòries del seu pare, que són també un homenatge als pescadors rapitencs, fet que confirma que Francesc Calduch hagi estat un autèntic home dels Alfacs.